

Bojos ho som tots

«Kassandra», l'heroïna de Troia, es converteix en una migrant transsexual al TNC

Foto: David Ruano

Repeteix una vegada i una altra que no és boja. Que per molt que tothom ho digui, de debò que no ho és. I li diria que no, que no ho penso pas, que al cap i a la fi de sonats ho estem (més o menys) tots, l'únic que no tothom exposa -als quatre vents, com ella- el que fa i deixa de fer. El que passa és que de tant que li van penjar (i li pengen) l'etiqueta de sonada, ella la carrega i l'assumeix com una condemna.

La cosa ve de lluny: Kassandra a la mitologia grega era una dona que tenia el do d'endevinar el futur però ningú se la prenia seriosament. Al TNC, en una mena de club nocturn de carretera, Sergio Blanco porta a l'avui el personatge grec. Elisabet Casanovas pren el paper d'una dona transsexual que no parla en català, sinó que, xipollejant l'anglès, comparteix les seves pors i esperances.

Kassandra, aquí, sola, en un país que no és el seu, busca algú que l'escolti, i no triga gaire a adreçar-se a nosaltres amb la intimitat amb què t'adreces a un amic. En acabar la guerra, Agamèmnon se la va endur com a esclava cap a Europa. Aquí, la lectura que se'n fa ens sona massa, perquè d'alguna manera representa els qui es veuen obligats a fugir de casa seva per buscar engrunes d'esperança en un lloc nou, on sovint se't tracta com si no fossin res. Elisabet Casanovas encarna la figura del refugiat supervivent que s'ha de reinventar, encara que la manera sigui prostituint-se.

Ella, nascuda amb un cos amb què no se sentia reconeguda, confessa que hauria volgut tenir fills, però va néixer home, i s'ha operat, però encara no del tot. Kassandra no ens busca a nosaltres, sinó la nostra comprensió. Que els que estem de públic no la jutgem, sinó que l'entenguem. Sí, es mostra excèntrica i explosiva, preparada per tirar els trastos a qui sigui, però en el fons de les

seves paraules amaga un dolor reprimat. Em pregunto si som capaços d'escoltar les ferides dels altres quan no són semblants a les nostres. I si el patiment que no reconeixem (o no ens reconeixem) és el que, en silenci, ens destrossa més.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=ZPb90QDJnGg>

Kassandra <https://www.tnc.cat/ca/kassandra>

A la sala tallers del TNC fins al 18 de novembre del 2018.

De Sergio Blanco i dirigida per Sergi Belbel.

Interpretada per Elisabet Casanovas.

Dimecres a les 19:00. De dijous a dissabte a les 20:00. Diumenge a les 18:00.

Durada: entre 1:15 min i 1:45 min.

Foto: David Ruano